

Publicerad 2012-05-22 22:17 av Martina Magnusson

Saknar.

Varje gång vi vänder varandra ryggarna mot varann, stiger saknaden mer och mer efter att få ha dig nära, igen. För saknaden den kryper sakta in i mitt hjärta. Ju längre jag är ifrån dig, desto mer stiger saknaden.

"Det är som att en eld sprider sig och blir större och större, ifall man inte släcker den snarast".

Det är precis så med mig, desto mer jag är ifrån dig, ju mer stiger saknaden... och sprider sig ut till hela min kalla kropp!

Pulsen slår, och ådrorna pulserar, den bara stiger.. men det känns som att jag bara tiger!

Allt känns så tomt här, bara för att jag inte får ha dig nära, allt jag vill... de är att kunna få känna, känna det som får mig att känna mig som "hemma".

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Martina Magnusson med Poeter.se id #40653 innehar upphovsrätten